

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ Μαντιθέου* §§2-3

A1.

Ο Μαντίθεος σχετικά με τη δημόσια ζωή του προβάλλει τα δημοκρατικά του φρονήματα και τη συμμετοχή του στους ίδιους κινδύνους που είχαν βρεθεί και οι βουλευτές. Στην ιδιωτική του ζωή ισχυρίζεται ότι ακολούθησε πάντα το μέτρο και έζησε με πολύ διαφορετικό τρόπο από αυτόν που ισχυρίζονται οι κατήγοροί του.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Άριστοτέλης, *Αθηναίων Πολιτεία* §§55.3-4

Επισήμανση: Στο συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο ο Άριστοτέλης αναφέρεται στις αρχικές καθιερωμένες ερωτήσεις της δοκιμασίας, με την οποία γίνεται εξονυχιστικός έλεγχος της προσωπικότητας του δοκιμαζόμενου. Κοινά σημεία που εντοπίζονται στα δύο αποσπάσματα είναι οι αναφορές στην κοινωνική και δημόσια ζωή του δοκιμαζόμενου.

B4. φάσεις, αφανών, άφαντος/εξαφανισμένος, εμφάνιση, προφανώς

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Άνδοκίδης, *Περί τῶν μυστηρίων* §§1-2

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Η προετοιμασία και η προθυμία των εχθρών μου, κύριοι, να με βλάψουν με κάθε τρόπο, τόσο δίκαιο όσο και άδικο, από την πρώτη στιγμή που έφτασα σε αυτήν εδώ την πόλη, είναι γνωστή σχεδόν σε όλους σας, και δεν χρειάζεται να πω πολλά για αυτό το θέμα· θα σας ζητήσω, όμως, κύριοι, κάτι δίκαιο, που και εσείς θα είναι εύκολο να μου το προσφέρετε και εγώ θα αξίζει να το αποκτήσω από εσάς. Καταρχάς, να έχετε κατά νου ότι εγώ έχω τώρα παρουσιαστεί στο δικαστήριο, ενώ δεν με αναγκάζει κανείς να παρίσταμαι εδώ, αφού ούτε εγγυητές έχω ορίσει ούτε τελώ υπό κράτηση, επειδή έχω εμπιστοσύνη πρώτα και κύρια στη δικαιοσύνη και έπειτα σε εσάς ότι θα

Τα τεχνάσματα και την επιθυμία των εχθρών μου, κύριοι δικαστές, να μου κάνουν κακό με κάθε τρόπο και δικαίως και αδίκως, από την πρώτη στιγμή που επέστρεψα σ' αυτήν εδώ την πόλη, τη γνωρίζετε όλοι σας περίπου και δεν χρειάζεται καθόλου να πολυλογώ γι' αυτά· θα σας παρακαλέσω, κύριοι δικαστές, για πράγματα που είναι δίκαια και εύκολα σ' εσάς να τα κάνετε για χάρη μου και για μένα πολύτιμα να τ' αποκτήσω από σας. Και πρώτον (σας παρακαλώ) να λάβετε υπόψη σας ότι εγώ τώρα προσέρχομαι (ενώπιόν σας), αν και δεν είχα καμία ανάγκη να μείνω, χωρίς ούτε εγγυητές να βάλω, ενώ δεν αναγκάζομαι και από υποχρεώσεις μου, αλλ' ακριβώς επειδή πίστεψα πρώτον στο δίκαιο και δεύτερον σ' εσάς, ότι θ' αποφασίσετε τα

λάβετε δίκαιη απόφαση και δεν θα επιτρέψετε να με εξοντώσουν άδικα οι εχθροί μου, αλλά αντίθετα θα με σώσετε, εφαρμόζοντας το δίκαιο, όπως προβλέπουν οι νόμοι σας και οι όρκοι σύμφωνα με τους οποίους καλείστε να ψηφίσετε.

Μτφρ. Α. Τυφλόπουλος – Επιμ. Δ. Ιακώβ. 2006.

Γ4.

α.

ποιεῖσθαι: Είναι τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα *δεῖ*. Υποκείμενο απαρεμφάτου: *ἐμέ* (εννοείται): ετεροπροσωπία.

χαρίζεσθαι: Είναι τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα *δεήσομαι*. Υποκείμενο ρήματος εννοείται *ἐγώ*. Υποκείμενο απαρεμφάτου *ὁμᾶς* (εννοείται): ετεροπροσωπία.

τυχεῖν: Είναι τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα *δεήσομαι*. Υποκείμενο ρήματος εννοείται *ἐγώ*. Υποκείμενο απαρεμφάτου *ἐγώ*. Έχουμε ταυτοπροσωπία.

β. οὕσης: Είναι (επιρρηματική) εναντιωματική μετοχή με υποκείμενο το *ἀνάγκης*· πρόκειται για απόλυτη μετοχή (γενική απόλυτη), καθώς το υποκείμενο της μετοχής δεν είναι όρος της πρότασης (το ρήμα το οποίο προσδιορίζει επιρρηματικά έχει ως υποκείμενο το *ἐγώ*).

καταστήσας: Είναι (επιρρηματική) αιτιολογική μετοχή με υποκείμενο το *ἐγώ*· πρόκειται για συνημμένη μετοχή στο υποκείμενο του ρήματος *ἤκω* το οποίο προσδιορίζει επιρρηματικά.

δίκαια και δεν θα με αφήσετε να καταστραφώ αδικώς από τους εχθρούς μου και πολύ περισσότερο ότι θα με σώσετε δίκαια, σύμφωνα και με τους νόμους σας και με τους όρκους που δώσατε, προκειμένου ν' αποφασίσετε.

Μτφρ. Ε. Ανδρουλιδάκης. [1939]. Διασκευή από την καθαρεύουσα στη δημοτική.